

lajmúvelés miatt – az É-D-i hossz tengelyű dombnak csak az ÉK-i lejtőjén találtunk épségben megmaradt régészeti maradványokat. Összességében több mint 60 régészeti objektumot tártunk fel, ezek között házak, gödrök, tűzhelyek és sírok maradványait. Az adott területen legkorábban az újkőkorból telepődtek meg, ebből az időszakból több hulladékgyűjtő mellett egy temetkezést is feltártunk, az objektumok (házak, gödrök) többsége azonban szarmata, illetve népvándorlás kori. A vizsgált terület É-i részén feltárt hat síros temetőrészlet minden bizonnyal Árpád-kori.

DOMBORÓCZKI LÁSZLÓ

70. Dombiratos, Dombi-dűlő

(Békés megye) **Á; Kk**

A községtől ÉNy-ra, mintegy 800 méternyire egy ÉNy-DK-i irányú hátság vonulatán lévő kurgán tetején, az ősi mélyszántás alkalmával tömegével kerültek a felszínre embercsontok. A bejelentést követő helyszíni szemlén megállapítottuk, hogy a 60–80 méter alap átmérőjű s kb. 3–4 m relatív magasságú halom tetején egy Árpád-kori eredetű, késő középkori falu templomának és temetőjének helye található. A templomra és temetőre a kevés, pelyvás anyagú, középkori tégladarab és habarcstörmelék, a temetőre pedig a sok embercsont utalt a halom felszínén. A környékén csak korlátozott lehetőségünk volt terepbejárást végezni, de a halom tetején és környezetében is lehetett – kisebb számban Árpád-kori és nagy mennyiségben késő középkori – edénytöredékeket is gyűjteni. A templomhelytől É-ra kb. 30–40 méternyire, a halom északi lejtőjének aljánál egy szabályos, négyszögletes, téglalap alakú épület alapfalainak helye is kirajzolódott a szántásban. Az épület É-D-i tájolású, 16 méter hosszú és 6 méter széles volt. Alapja téglából készülhetett, mert kirajzolódó alakját a tégl- és habarcstörmelék jelezte, de vakolatdarabok is előkerültek. Az épület belsejében nem találtunk edénytöredékeket, a környezetében viszont sok volt a késő középkori cserép. A lelőhelynek a középkori oklevelekben emlegetett falvak valamelyikével való azonosítása további adatgyűjtést igényel. A helyszíni szemlén részt vett: Rózsa Zoltán régész (Szántó Kovács János Múzeum, Orosháza) és Gábor Gabriella restaurátor (Munkácsy Mihály Múzeum, Békéscsaba).

SZATMÁRI IMRE

71. Dombóvár, Szigeterdő

(Tolna megye) **Á; Kk**

1998-ban folytattuk az 1996. évi feltárást. A 20. századi épületmaradványok gépi eltávolítása után a 10×10 méteres alapterületű téglalakszerű lakótorony DNy-i és

D-i, külső oldalát és a hozzá csatlakozó udvarrészt kuttattuk. Megtaláltuk a 16. század eleji pusztulási réteget a külső járósíntelen. Kiderült, hogy egy korábbi pusztulás után az égett, paticsos törmeléket elterítették, majd a sáncárok kimélyítéséből nyert földdel megmagasították és kiszélesítették a lakóterületet. A torony DK-i oldalánál egy faszerkezetű épület nyomait figyeltük meg.

Az udvarrész feltárással párhuzamosan átvágtuk a sáncárok É-i szakaszát. Eszerint az árok mélysége (a domb peremétől számítva) 420 cm, szélessége 8 m volt. Alja széles, enyhén homorú volt.

Az ásás költségeit Dombóvár város önkormányzata, valamint a Művelődési és Köznevelési Minisztérium fedezte.

Az ásáson részt vett: Batizi Zoltán és K. Németh András egyetemi hallgató (ELTE).

MIKLÓS ZSUZSA

72. Dunakeszi, Fő út 20–22.

(Pest megye) **Á; Kk**

A tervezett Penny Market áruház beruházójával történt megállapodás alapján 1998. október 9-én a jelenleg üresen álló telek teljes szélességében É-D-i irányú, 1 m széles gépi kutatóárokot ásattam.

Az 1. sz. kutatóárok az úttest kiemelt szegélyétől számított 42,10 méterre van. Itt humusz lényegében nem volt, a felszín alatt a sárga, bolygatatlan homok jelentkezett, amelybe azonban igen sok, legújabb kori építési törmelék, salakot, szemetet tartalmazó beásás, illetve a korábban itt álló épület(ek) alapja mélyült. Régészeti jelenség nem mutatkozott.

A 2. sz. kutatóárok az úttest szegélyétől 56,70 méterre készült. Az árok D-i részén itt is építési törmelék és alapozás jelentkezett, viszont É-i részén, mintegy 34,50 m hosszan a 30–40 cm vastag humusz alatt a sárga homokban több beásást lehetett megfigyelni. Ezek egy része valószínűleg újkori, de előkerültek régészeti objektumok is. A Ny-i árokfalban egy kb. 2,40 m hosszú, 70 cm mély, szögletes beásásban koponya és hosszúcsontok voltak, sajnos, a gép a csontok nagy részét kimarkolta = 1. objektum. Ettől kb. 1 méterre D-re mindkét árokfalban mutatkozott egy kb. 70 cm átmérőjű, 65–70 cm mély, kisebb gödör(?), amelyből csigavonalas Árpád-kori oldaltöredéket szedtem ki (2. objektum.)

A kutatóárok kidobott földjében, az 1–2. objektum környékén egy fehér színű, sekélyen hornyolt késő középkori cserepet találtam.

A kutatóárok mélysége –100–130 cm.

Megjegyzendő, hogy az előző napi esők miatt a kutatóárok fala a kiásás után azonnal omlani kezdett, a falat meggyesni nem lehetett, sőt, az árokban tartózkodó